

Kraljevska porodica Srbije

Iz naroda, za narod

KRALjEVSKI DVOR
11040 Beograd, Srbija
Tel: 011 306 4000 Faks: 011 306 4040 kancelarija@dvor.rs
www.dvor.rs

Kraljevski Dom Srbije

Kraljevska porodica ispred Kraljevskog Dvora

S leva na desno: Nj.K.V. Princ Petar, Nj.K.V. Princeza Katarina, Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar, Nj.K.V. Princ Naslednik Filip, Nj.K.V. Princ Aleksandar

Slede biografije: Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra

Nj.K.V. Princeze Katarine
Nj.K.V. Princa Petra
Nj.K.V. Princa Naslednika Filipa
Nj.K.V. Princa Stefana
Nj.K.V. Princeze Marije
Nj.K.V. Princeze Danice
Nj.K.V. Princa Aleksandra

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Prestolonaslednik Aleksandar

Posle nacističkog napada i okupacije Jugoslavije u aprilu 1941. godine, mladi Kralj Petar II sa članovima vlade napustio je zemlju pred invazijom nemačkih snaga i otišao u Atinu. Kralj i njegovi sunarodnici odbili su da se predaju zavojevačima u skladu sa tradicijom uspostavljenom od osnivača dinastije "Crnog Đorđa" Petrovića – Karađorđa, vođe herojskog ustanka Srba protiv Otomanskog carstva 1804. godine. Iz Atine Kralj Petar i njegova vlada odlaze najpre u Jerusalima zatim u Kairo. Konačno, Kralj Petar II sa vladom prelazi u London. Kralj Petar II se oženio 1944. godine u Londonu princezom Aleksandrom od Grčke i Danske, kćerkom Nj.V. grčkog Kralja Aleksandra i Aspazije Manos.

Kraljica Aleksandra je 17. jula 1945. u londonskom hotelu Kleridžis (Claridges) u kojem su stanovali, rodila sina – Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra od Jugoslavije. Prestolonaslednik Aleksandar, naslednik prestola, rođen je na jugoslovenskoj teritoriji pošto je britanska vlada po naređenju premijera Ser Vinstona Čerčila proglašila apartman 212 hotela Kleridžiz za jugoslovensku teritoriju. Njegova Svetost Patrijarh srpski Gavrilo krstio je novorođenog Prestolonaslednika u Vestminsterskoj opatiji, a kumovi su bili Kralj Džordž VI i Nj.V. Kraljica Elizabeta II.

Nedemokratski komunistički režim Federativne Narodne Republike Jugoslavije (FNRJ) je 1947. proglašio Prestolonaslednika Aleksandra i njegovu porodicu neprijateljima države (iako je Prestolonaslednik imao samo dve godine), što je rezultiralo oduzimanjem državljanstva i konfiskacijom celokupne privatne imovine Kraljevske porodice. Uredba komunističke vlade kojom je njegovoj porodici oduzeto državljanstvo i konfiskovana privatna imovina bila je diskriminatorska, politička odluka koja nije bila ni u skladu sa tadašnjim zakonodavnim sistemom u Jugoslaviji, a svakako nije u skladu sa vrednostima modernog sveta. Kraljevska porodica je bila na meti ovog dekreta i označena kao državni neprijatelj. Komunistički režim, koji je preuzeo vlast u Beogradu posle Drugog svetskog rata, nezakonito je sprečio kralja Petra II da se vrati u svoju zemlju. Njegovo Veličanstvo Kralj Petar nikada nije abdicirao. Kralj i Kraljica živeli su u egzilu u mnogim zemljama (Sjedinjene Američke Države, Francuska, Italija i Engleska).

Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar školovao se u školi Triniti (Njujork, SAD), Mari Žozeu (Marie-José), Švajcarska, Le Rozeju (Le Rosey), Švajcarska, Vojnoj akademiji Kalver (Culver Military Academy), Indijana, SAD, Gordonstonu (Gordonstoun School), Škotska i

Milfildu (Millfield), Engleska. Potom je stupio u Kraljevsku vojnu akademiju Velike Britanije. Od 1966. godine, kao oficir britanske vojske u kojoj je napredovao do čina kapetana, služio je u 16./5. puku Kraljevskih Kopljaničkih na Bliskom Istoku, u Italiji, Zapadnoj Nemačkoj i Severnoj Irskoj. Pošto je napustio vojnu službu 1972. godine, Prestolonaslednik Aleksandar, koji govori nekoliko jezika, posvetio se međunarodnoj poslovnoj karijeri.

Iako je Kralj Petar II umro nakon duge bolesti 1970. godine, Prestolonaslednik je odlučio da u tom trenutku ne koristi titulu Kralja za koju je verovao da ne predstavlja mnogo dok je u izgnanstvu. U isto vreme, jasno je stavio da se ne odriče titule niti dinastičkih prava na tron.

Godine 1991. Prestolonaslednik Aleksandar u pratnji svoje supruge Nj.K.V. Princeze Katarine i sinova Nj.K.V. Princa Petra, Nj.K.V. Princa Naslednika Filipa i Nj.K.V. Princa Aleksandra doputovao je u Srbiju. Tom prilikom oduševljeno su ih pozdravile stotine hiljada ljudi koji u Prestolonasledniku vide oličenje svega najboljeg za demokratsku budućnost u obliku ustavne parlamentarne monarhije.

Pre revolucionarnih promena 5. oktobra 2000, Prestolonaslednik je posetio Srbiju 1992, 1995. i 2000. godine. On je takođe posetio Crnu Goru i Kosovo i Metohiju 1999. godine, a Bosnu i ponovo Crnu Goru 2000. godine.

Kao ubeđeni borac za demokratiju i ljudska prava, Njegovo Kraljevsko Visočanstvo je odlučio 1989. godine da se veoma aktivno pridruži borbi svog naroda da se osloboди nasleđa decenija diktature i autoritarnih režima. Prestolonaslednik Aleksandar imao je sastanke i bio u stalnom kontaktu sa demokratskom opozicijom i demokratski orijentisanim ljudima širom bivše Jugoslavije. U novembru 1999. godine Prestolonaslednik je sazvao u Budimpešti veliku konferenciju demokratske opozicije.

Posle Budimpešte, usledio je sastanak u Banja Luci u januaru 2000. godine. U aprilu iste godine Prestolonaslednik je sazvao veliki ključni skup u prestonici Grčke, Atini. Posle konferencije u Atini, Prestolonaslednik i vođe opozicije prisustvovali su simpozijumu u Školi za državnu upravu „Džon Kenedi“ Univerziteta Harvard. Ovi sastanci doveli su do ubedljive izborne pobjede tadašnje srpske opozicije na septembarskim izborima 2000. godine. Prestolonaslednik Aleksandar neumorno doprinosi saradnji i jedinstvu među demokratskim političkim strankama u procesu preobražaja svoje otadžbine u jedno istinski demokratsko društvo za sve građane, bez obzira na njihovo političko ubeđenje, veroispovest i etničko poreklo.

Prestolonaslednik mnogo putuje, sreće se sa velikim brojem svetskih lidera, političara i parlamentaraca i daje mnogobrojne intervjuve medijima. Njegovo Kraljevsko Visočanstvo venčao se 1972. godine u Vilamanrike de la Kondesa (Villamanrique de la Condesa) u Španiji sa Njenim Carskim i Kraljevskim Visočanstvom Princezom Marijom da Glorijom od

Orleanu i Bragance, iz brazilskog Carskog Doma. U tom braku rođena su tri sina: najstariji – Princ Petar – rođen 1980. godine u Čikagu, u američkoj državi Illinois, i blizanci – Nj.K.V. Princ Naslednik Filip i Princ Aleksandar – 1982. godine u Ferfaksu, u američkoj državi Virdžinija. Brak je okončan 1983. godine.

Prestolonaslednik se oženio 1985. godine u Londonu Katarinom Batis iz Atine. Kum na venčanju bio je Njegovo Veličanstvo grčki Kralj Konstantin, a svedok je bio Nj.K.V. Princ Tomislav od Jugoslavije, stric Prestolonaslednika Aleksandra. Venčanje je obavljeno u Srpskoj pravoslavnoj crkvi u Londonu.

Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksander ima dvoje unučadi, Nj.K.V. Princa Stefana (rođenog 25. februara 2018.) i Nj.K.V. Princezu Mariju (rođenu 5. novembra 2023.).

15. maja 2015., dekretom predsednika Republike Fransuske, Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Prestolonaslednik Aleksandar odlikovan je najvišim francuskim odlikovanjem, ordenom Legije časti u rangu komandira.

Prestolonaslednik i njegova porodica žive u Kraljevskom Dvoru u Beogradu od 17. jula 2001. godine. Kraljevski kompleks se sastoji od dva dvora, Kraljevskog i Belog, i još uvek predstavlja konfiskovanu privatnu svojinu. Međutim, Prestolonasledniku Aleksandru dozvoljeno je da tamo živi, pod teškim uslovima.

Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar voli skijanje, jedrenje, skijanje na vodi, ronjenje i podvodnu fotografiju. Titulu šampiona britanske vojske u skijanju osvojio je 1972. godine. U krug Prestolonaslednikovog interesovanja spadaju i muzika, pozorište, informaciona tehnologija i tekući događaji širom sveta.

Njeno Kraljevsko Visočanstvo Princeza Katarina

Njeno Kraljevsko Visočanstvo Princeza Katarina rođena je u Atini (Grčka) 13. novembra 1943. godine, od oca Roberta Batisa i majke Ane.

Princeza Katarina školovala se u Atini i Lozani (Švajcarska). Nj.K.V. je studirala biznis na Univerzitetu Denver u Koloradu, i na Univerzitetu Dalas u Teksasu. Princeza Katarina bavila se nekoliko godina biznisom u Sjedinjenim Državama. 2007. godine Princezi Katarini je dodeljeno zvanje počasnog doktora nauka na Univerzitetu Šefild u Velikoj Britaniji.

Njeno Kraljevsko Visočanstvo bila je prethodno udata i ima dvoje dece: Dejvida i Alison. Dejvid ima sina Aleksandra dok Alison ima četvoro dece: Amandu, Stefani, Nikolasa i Majkla sa kojima živi u Sjedinjenim Državama. Princeza Katarina je mnogo putovala, a živela je u Australiji, Africi i Sjedinjenim Državama.

Princeza Katarina upoznala je Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Prestolonaslednika Aleksandra 1984. godine u Vašingtonu (SAD), a venčali su se u Londonu 21. septembra 1985. godine. Kum im je bio Nj.K.V. grčki Kralj Konstantin, a stari svat Nj.K.V. Kraljević Tomislav, stric Prestolonaslednika Aleksandra.

Princeza Katarina veoma je aktivna na polju humanitarnog rada, naročito nakon izbijanja sukoba na prostoru nekadašnje Jugoslavije. Njeno Kraljevsko Visočanstvo pomaže posebno deci i starijim licima, a zatim i svima kojima je pomoć potrebna bez obzira na njihovo versko ili etničko poreklo. Princeza Katarina je pokrovitelj nekoliko humanitarnih organizacija, uključujući humanitarnu organizaciju "Lajflajn" (Lifeline Humanitarian Organization), koja već više od 25 godina, ima kancelarije u Čikagu, Njujorku, Torontu, Londonu i Atini. Početkom avgusta 2001 u Beogradu je osnovana Fondacija Nj.K.V. Princeze Katarine, sa zadatkom da nastavi i proširi humanitarne aktivnosti.

Godine 1991. Prestolonaslednik Aleksandar u pratnji svoje supruge Nj.K.V. Princeze Katarine i sinova Nj.K.V. Princa Petra, Nj.K.V. Princa Naslednika Filipa i Nj.K.V. Princa Aleksandra doputovao je u Srbiju. Tom prilikom oduševljeno su ih pozdravile stotine hiljada ljudi koji u dinastiji Karađorđević vide oličenje svega najboljeg za demokratsku budućnost u obliku ustavne parlamentarne monarhije.

Pre 5. oktobra 2000, Princeza je takođe posetila Srbiju 1992, 1993, 1994, 1995, i 2000. Ona je takođe posetila Crnu Goru i Kosovo 1999. godine, a Bosnu 2000. godine. Prestolonaslednik Aleksandar i Princeza Katarina nastanili su se u Kraljevskom Dvoru u Beogradu 17. jula 2001.

Njeno Kraljevsko Visočanstvo govori grčki, engleski i francuski i služi se španskim. Princeza Katarina voli muziku, književnost, pozorište i kulinarstvo. Više od svega uživa u humanitarnom radu i radosti davanja.

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Princ Petar

Nj.K.V. Princ Petar je rođen 5.februara 1980. u Čikagu u državi Illinois. Najstariji je sin Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra i Nj.C.K.V. Princeze Marije da Glorije od Orleana i Bragance. Princ Petar je unuk Nj.V. Kralja Petra II i Nj.V. Kraljice Aleksandre. Njegov kršteni kum je Nj.K.V. Knez Aleksandar od Jugoslavije, sin Nj.K.V. Kneza Namesnika Pavla od Jugoslavije.

Princ Petar je živeo u Čikagu do kraja 1981. godine, kada se sa svojim roditeljima preselio u Virdžiniju. Tokom 1983, prvo je išao u predškolsku ustanovu Tajsonov ugao u Virdžiniji a zatim je krenuo u školu. Godine 1985. u uzrastu od pet godina pridružio se svom ocu Prestolonasledniku Aleksandru i Princezi Katarini u Londonu gde je išlao u jedno od najboljih obdaništa zajedno sa svojom braćom.

Princ Petar sa trinaest godina upisao je Kraljevsku školu u Kenterberiju u Engleskoj, gde je diplomirao 1998. godine sa tri nivoa „A“ iz umetnosti, španskog i francuskog jezika i deset ocena GCSE (Opšte svedočanstvo o srednjem obrazovanju).

Pohađao je i sa uspehom završio kurs Kambervel koledža za umetnost Instituta u Londonu. Princ Petar se usavršavao u Evropi na polju dizajna i ilustrovanja uglavnom u Sevilji i Barseloni. U prestižnoj školi dizajna na Roud Ajlendu na Istočnoj obali Sjedinjenih država usavršavao se godinu dana nakon čega je usledila uspešna karijera u Londonu i Njujorku u oblasti grafičkog dizajna i umetnosti gde je imao priliku da sarađuje sa brojnim poznatim brendovima i međunarodnim klijentima. Pasionirano se interesuje za razvoj vizualnih koncepta kroz saradnju sa stvaraocima iz drugih oblasti interesovanja zarad postizanja raznovrsnosti ideja i medija komunikacije.

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Princ Naslednik Filip

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Princ Naslednik Filip rođen je u Ferfaksu u Virdžiniji, SAD, 15. januara 1982. On je brat blizanac Nj.K.V. Princa Aleksandra, i prvi u redu nasleđa prestola. Sin je Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra i Njenog Carskog i Kraljevskog Visočanstva Princeze Marije da Glorije od Orleana i Bragance. Princ Filip je unuk Nj.V. Kralja Petra II i Nj.V. Kraljice Aleksandre. Kršteni kumovi su mu Nj. V. grčki Kralj Konstantin, Nj. V. španska Kraljica Sofija i Nj. K. V. Vojvotkinja od Kalabrije.

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Princ Naslednik Filip i Nj.K.V. Princeza Danica venčali su se u Sabornoj crkvi u Beogradu. Venčanje je služio Njegova Svetost Patrijarh srpski G. Irinej. Kuma je bila Nj.K.V. Princeza Viktorija od Švedske, a kum Nj.K.V. Princ Petar.

Njihovim Kraljevskim Visočanstvima Prestolonasledniku Aleksandru i Princezi Katarini, kao i svim prisutnima, bila je posebna čast što su venčanju prisustvovali Njeno Veličanstvo Kraljica Sofija od Španije i Njeno Kraljevsko Visočanstvo Princeza Viktorija od Švedske, naslednica švedskog prestola. Iz Španije su došli mladoženjina majka Njeno Carsko i Kraljevsko Visočanstvo Princeza Marija de Glorija od Orleana i Bragance, Vojvotkinja od Segorbe sa suprugom Vojvodom od Segorbe.

Njihova Kraljevska Visočanstva Princ Naslednik Filip i Princeza Danica imaju dvoje dece, NJ.K.V. Princa Stefana (rođenog 25. februara 2018) i NJ.K.V. Princezu Mariju (rođenu 5. novembra 2023).

Princ Naslednik Filip je živeo u Virdžiniji do 1984. godine. Zajedno sa bratom blizancem princem Aleksandrom pohađao je vrtić u Sevilji, Španija. Godine 1985. u dobi od tri godine princ Filip i njegov brat blizanac princ Aleksandar pridružili su se svom ocu Prestolonasledniku Aleksandru i Princezi Katarini u Londonu gde su išli u vrtić. Sa šest godina upisali su se u jednu od najboljih osnovnih škola u Londonu. Zatim su sa trinaest godina princ Filip i princ Aleksandar pohađali jedan od najboljih internata u Engleskoj, Kraljevsku školu u Kanterberiju.

Princ Filip je 2000. godine diplomirao na Kraljevskoj školi u Kenterberiju u Engleskoj sa ocenama tri „A“ nivoa i deset GCSE. Princ Naslednik Filip je diplomirao na Univerzitetskom

koledžu u Londonu (UCL) sa diplomom iz humanističkih nauka i nakon toga je radio u Landsbanci u londonskom Sitiju. Princ Filip je završio Hotelijersku školu u Lozani (EHL) u Švajcarskoj i radio je u hotelu Ric u Londonu. Princ Filip je radio za IKOS, globalni hedž fond, na Kipru. Sada radi sa renomiranim globalnim menadžerom imovine u Londonu. Princ Filip govori srpski, engleski, španski i francuski.

Princ Naslednik Filip je ljubitelj surfinga, snoubordinga, fudbala i vežbanja. Godine 2010. je istrčao Atinski maraton, 2011. Beogradski polu-maraton, a 2014. Londonski maraton. Interesuju ga slikarstvo, finansijska tržišta, muzika i meteorologija. Pre 5. oktobra 2000. godine posetio je Srbiju i Bosnu. Princ Filip i Kraljevska porodica nastanili su se u Kraljevskom Dvoru u Beogradu 17. jula 2001. godine.

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Princ Stefan

Foto – Boško Karanović

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Princ Stefan, sin Njihovih Kraljevskih Visočanstava Princa Filipa i Princeze Danice, rođen je u Beogradu 25. februara 2018. godine.

Sa blagoslovom Njegove Svetosti Patrijarha srpskog gospodina Irineja, zvona hrama Svetog Save zvonila su povodom rođenja novorođenčeta kraljevske porodice Karađorđević, i to je bilo prvi put u istoriji da je 49 zvona najvećeg pravoslavnog hrama na Balkanu objavilo takvo rođenje. Ovim povodom oglasila su se i zvona crkve Svetog Đorđa na Oplencu. Bilo je to prvo rođenje muškog deteta u kraljevskoj porodici u Srbiji nakon 90 godina kada se Nj.K.V. Princ Tomislav rodio u Beogradu. Kraljević Tomislav je bio brat Njegovog Veličanstva Kralja Petra II, dede Nj.K.V. Princa Filipa.

Njegova Svetost Patrijarh srpski gospodin Irinej krstio je mladog Princa Stefana u dvorskoj kapeli Sv. Andreja

Prvozvanog u dvorskому kompleksu na Dedinju 15. decembra 2018. Kršteni kumovi su bili Nj.K.V. Princ Aleksandar (brat blizanac Nj.K.V. Princa Filipa) i gospoda Petra Lazarević i gospodin Dušan Antunović, dugogodišnji porodični prijatelji prinčevskog para, Princa Filipa i Princeze Danice. Zajedno sa Patrijarhom, krštenje je bogoslužio Episkop šabački Lavrentije koji je venčao Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra i Princezu Katarinu 1985. godine, a takođe je krstio i prinčeve Filipa i Aleksandru.

Princ Stefan je na krštenju nosio kršteno odelo koje je Njegovo Veličanstvo Kralj Petar II nosio na dan svog krštenja koje je obavio Njegova Svetost Patrijarh Dimitrije 1923. godine u Beogradu, a njegov kum je bio je britanski kralj Džordž V.

Njeno Kraljevsko Visočanstvo Princeza Marija

Foto – Ana Marija Jovanović

Njeno Kraljevsko Visočanstvo Princeza Marija, kćerka Nj.K.V. Princa Naslednika Filipa i Nj.K.V. Princeze Danice, rođena je u Beogradu 5. novembra 2023. godine.

Sa blagoslovom Njegove Svetosti Patrijarha srpskog Porfirija oglasila su se zvona beogradskog hrama Svetog Save najavljujući rođenje novorođenog člana Kraljevske porodice Srbije. To je drugi put da je 49 zvona najvećeg pravoslavnog hrama na Balkanu objavilo takvo rođenje, nakon što je na isti način dočekan dolazak na svet brata Princeze Marije, Nj.K.V. Princa Stefana. Istim povodom oglasila su se i zvona crkve Svetog Đorđa na Oplencu, kao i manastira Gračanice i Žiče.

Ovo rođenje ženskog deteta bilo je prvo u vladajućoj grani Kraljevske porodice Srbije, posle 139 godina, kada je rođena Princeza Jelena, kćerka Nj.V. Kralja Petra I.

Njeno Kraljevsko Visočanstvo Princeza Danica

Njeno Kraljevsko Visočanstvo Princeza Danica venčala se sa Njegovim Kraljevskim Visočanstvom Princem Filipom u Beogradu 7. oktobra 2017. Njihova Kraljevska Visočanstva Princ Naslednik Filip i Princeza Danica imaju dvoje dece, NJ.K.V. Princa Stefana (rođenog 25. februara 2018) i NJ.K.V. Princezu Mariju (rođenu 5. novembra 2023).

Princeza je rođena u Beogradu 1986. godine, a živi u Parizu od 1992. godine. Najveći deo studija Princeza Danica završila je u Parizu. Diplomirala je na grafičkom dizajnu i vizuelnim komunikacijama na Akademiji primenjenih umetnosti u Parizu kao i na studijama Uporedne Književnosti i Slavistike na Univerzitetu Sorbona-Pariz. U Londonu, Princeza je završila master studije grafičkog dizajna i komunikacija na Čelzi koledžu za umetnost i dizajn – Univerzitet umetnosti u Londonu.

Poznata pod umetničkim imenom Dana MAAR, pored osnovne profesije grafičkog dizajna, princeza Danica kreativno se izražava kao kolažista. Njen već prepoznatljiv stil manifestuje se kroz kolaže koje ona stvara i aktivno izlaže kroz samostalne i grupne izložbe i umetničke sajmove, čime postaje deo kulturnog miljea Beograda i Pariza.

Od brojnih samostalnih izložbi u Beogradu Njeno Kraljevsko Visočanstvo imala je samostalne izložbe u galerijama u Parizu: Galerie Origines i Galleries Artesepia u okviru manifestacije Carré Rive Gauche, Saint-Germain des Prés, 2007. i 2008. godine. Njeni kolaži takođe su izloženi na Bijenalu savremene umetnosti u Parizu 2008, 2010. i 2014. Princeza je član Udruženja likovnih i primenjenih umetnika Srbije (ULUPUDS) u odeljenju za dizajn od 2010. godine.

Među brojnim ostvarenim projektima u okviru osnovne profesije Njenog Kraljevskog Visočanstva, grafičkog dizajna i vizuelnih komunikacija, njen projekat „Portreti arhitekata – retrospektivna izložba članova arhitektonskog odeljenja ULUPUDS 1953-2010“, dobio je nagradu BINA (Međunarodna nedelja arhitekture Beograda) za Arhitektonski događaj 2010. godine, kao i nagradu Majskega salona Udruženja likovnih i primenjenih umetnika Srbije (ULUPUDS) 2011. godine.

Princeza Danica govori srpski, francuski, engleski i španski jezik.

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Princ Aleksandar

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo Princ Aleksandar rođen je u Ferfaku u Virdžiniji, SAD, 15. januara 1982. On je brat blizanac Nj.K.V. Princa Naslednika Filipa i treći u redu nasleđa Prestola (posle brata Nj.K.V. Princa Filipa i sinovca, Nj.K.V. Princa Stefana). Sin je Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra i Njenog Carskog i Kraljevskog Visočanstva Princeze Marije da Glorije od Orleana i Bragance. Princ Aleksandar je unuk Nj.V. Kralja Petra II i Nj.V. Kraljice Aleksandre. Kršteni kumovi su mu Nj. V. španska kraljica Sofija, Nj. V. grčki Kralj Konstantin i Nj. K. V. Vojvotkinja od Kalabrije.

Princ Aleksandar je živeo u Virdžiniji do 1984. godine. Zajedno sa bratom blizancem princom Filipom pohađao je vrtić u Sevilji, Španija. Godine 1985. u uzrastu od tri godine princ Aleksandar i njegov brat blizanac princ Filip pridružili su se svom ocu Prestolonasledniku Aleksandru i Princezi Katarini u Londonu gde su išli u vrtić. Sa šest godina upisali su u jednu od najboljih osnovnih škola u Londonu. Zatim su sa trinaest godina princ Filip i princ Aleksandar pohađali jedan od najboljih internata u Engleskoj, Kraljevsku školu u Kenterberiju.

Princ Aleksandar je 2000. godine diplomirao na Kraljevskoj školi u Kenterberiju u Engleskoj sa ocenama tri „A“ nivoa iz španskog, francuskog i državne uprave i politike i deset GCSE ocena. Princ Aleksandar je studirao na Univezitetu u San Francisku (USF) gde je diplomirao na studijama komunikacije, sa naglaskom na odnosima sa javnošću i žurnalizmom. Princ Aleksandar je završio studije na Američkom univerzitetu gde je stekao zvanje magistra Likovne umetnosti u oglašavanju. Trenutno radi u oblasti elektronskog izdavaštva na Internetu u Sjedinjenim Državama.

Princ Aleksandar se bavi umetnošću, fotografijom, muzikom, filmom, surfingom, snoubordingom, ronjenjem, muzejima, kulinarstvom, književnošću, tenisom, košarkom i fudbalom. Govori srpski, engleski, španski i francuski.

Pre 5. oktobra 2000. Princ Aleksandar posetio je Srbiju 1991. godine i Bosnu 2000. godine. Princ Aleksandar i Kraljevska porodica nastanili su se u Kraljevskom Dvoru u Beogradu 17. jula 2001. Putovao je po Evropi i SAD, a posetio je i Bliski Istok, Jugoistočnu Aziju, Srednju i Južnu Ameriku.

Poredak linije nasleđivanja

Poredak linije nasleđivanja

Nakon Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra
(sina Nj.V. Kralja Petra II):

Nj.K.V. Princ Naslednik Filip (blizanac) sin Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra, 15. januar 1982.

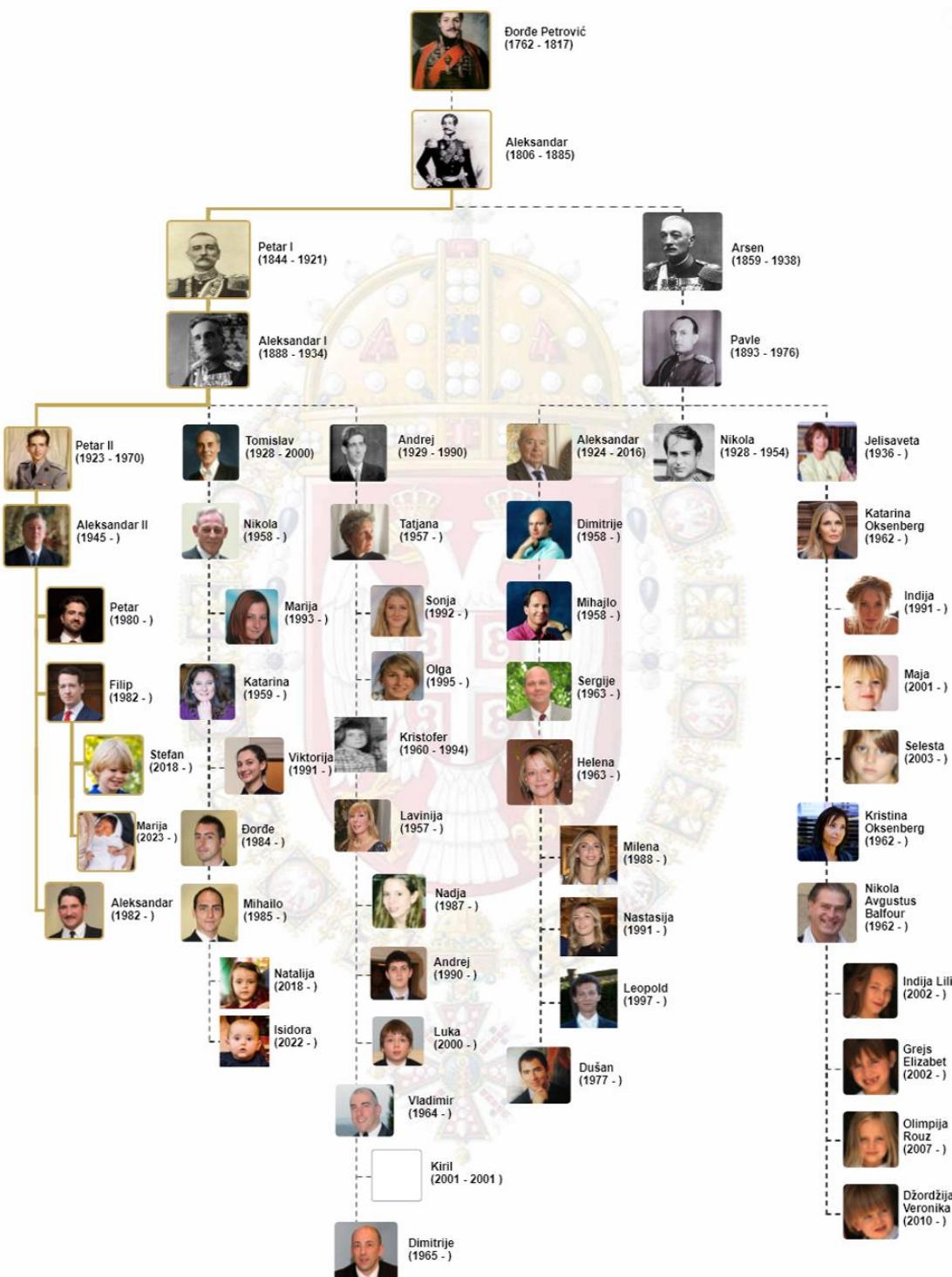
Nj.K.V. Princ Stefan, 25 februar 2018.

Nj.K.V. Princ Aleksandar (blizanac) sin Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra, 15. januar 1982.

4. Nj.K.V. Princ Nikola, sin Nj.K.V. Kraljevića Tomislava, 15. januar 1958.
5. Nj.K.V. Princ Đorđe, sin Nj.K.V. Kraljevića Tomislava, 25. maj 1984.
6. Nj.K.V. Princ Mihailo, sin Nj.K.V. Kraljevića Tomislava, 15. decembar 1985.
7. Nj.K.V. Princ Vladimir, sin Nj.K.V. Kraljevića Andreja, 11. mart 1964.
8. Nj.K.V. Princ Dimitrije, sin Nj.K.V. Kraljevića Andreja, 21. april 1965.

Porodično stablo Kraljevske Porodice

Istoriја Dinastije

Dinastija Karađorđević stara je preko dva veka. Godine 1804. imućni srpski domaćin i vođa Đorđe Petrović, kasnije poznat kao Karađorđe, podigao je Srbe na ustanak protiv Otomanske imperije koja je Balkan držala pod svojim jarmom.

Dinastija Karađorđević stara je dva veka. Godine 1804. imućni srpski trgovac Đorđe Petrović, kasnije poznat kao Karađorđe, podigao je Srbe u ustanak protiv Otomanske imperije, koja je Balkan držala pod svojim jarmom.

Ustanak je bio uspešan, i Karađorđe je oformio vladu u Beogradu. Godine 1811. proglašen je za vladara, a njegova porodica dobila pravo nasleđa.

Godine 1813. Turci su se vratili u Beograd, a Karađorđe se povukao u Austriju. Njegov sin, Knez Aleksandar I, vratio se u Srbiju kao vladar 1842. god., ali je 1858. god. svrnut sa prestola.

20. vek

Godine 1903. Skupština je odlučila da Princ Petar Karađorđević – Karađorđev unuk – stupi na presto. Sa Kraljem Petrom I u Srbiji je počela era demokratije i liberalnog upravljanja zemljom. Sam Kralj je već ranije bio preveo na srpski jezik esej Džona Stjuarta Mila “O Slobodi”.

Iako su balkanski ratovi 1912. i 1913. god. rezultirali teritorijalnim širenjem Srbije, bes zbog austrijske aneksije Bosne i Hercegovine tinjao je u susednim zemljama Srbiji i Crnoj Gori. Želja naroda za nezavisnošću od Austrije, dovela je do atentata na austrijskog Nadvojvodu Franca Ferdinanda 1914. god. u Sarajevu, čime je zapaljena varnica I Svetskog rata.

Posle Prvog svetskog rata

Pred kraj rata 1918. god. predstavnici tri južnoslovenska naroda proglašili su sopstvenom inicijativom novu Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca pod krunom Petra I, koji je preminuo tri godine kasnije.

Kralj Aleksandar I, koji je od 1914. god. vršio dužnost Princa Regenta umesto bolesnog oca, proslavio se u narodu kao učesnik Balkanskih ratova i I Svetskog rata. Godine 1922. oženio se rumunском Princezom Marijom. Imali su tri sina: Prestolonaslednika Petra i Kraljeviće Tomislava i Andreja.

Nova kraljevina suočila se sa mnogim problemima. Susedne države želete su delove njene teritorije, a trvanja između Hrvata i Srba su rasla. Godine 1929. postalo je jasno da Kralj nema drugog izbora do da nametne neposrednu kraljevsku vladavinu. To je uradio preko volje, obećavši da će u preimenovanoj kraljevini Jugoslaviji obnoviti demokratiju kada se postigne nacionalno jedinstvo i iskoreni korupcija državnog aparata. Godine 1934. Kralja je u Marseju, ubio makedonski terorista koji je radio za račun hrvatskih ekstremista, uz mađarsku i italijansku podršku. U napadu je poginuo i francuski ministar spoljnih poslova Luj Bartu.

Sin Kralja Aleksandra I, Prestolonaslednik Petar, imao je samo 11 godina kada mu je otac ubijen, a on postao Kralj. Dodeljena su mu tri regenta. Njegov stric, Knez Pavle, oženjen grčkom Princezom Olgom – postao je jedan od regenata.

Drugi svetski rat – ukidanje monarhije od strane komunista

Do 1941. god. svi jugoslovenski susedi su pali pod kontrolu nacista. Uprkos probritanske orijentacije Princa Pavla, u težnji da izbegne krvoproljeće, Regent je osećao obavezu da potpiše pakt o nenapadanju sa Nemačkom i Italijom. Ubrzo nakon toga, 17. marta 1941. god. Princ Pavle i druga dva regenta, kao i Kraljevska vlada, svrgnuti su vojnim udarom, a mladi Kralj Petar II proglašen je punoletnim.

Nedelju dana kasnije Nemačka, Bugarska, Mađarska i Italija napale su Jugoslaviju i vojska je bila prinuđena da kapitulira. Kralj Petar II i jugoslovenska vlada povukli su se preko Atine, Jerusalima i Kaira u London, gde su se poridružili brojnim vladama u izgnanstvu pred nacističkom okupacijom Evrope.

Jugoslavija je raskomadana kako bi se udovoljilo zahtevima Italije, Bugarske, Mađarske i Nemačke, i sveže proglašene marionetske države Hrvatske. Nemačka je okupirala Srbiju, a Italija Dalmaciju i Crnu Goru.

Uprkos slomu Jugoslovenske vojske u zemlji su se oformila dva suparnička pokreta otpora. Prvi je bio Kraljevska vojska u Otadžbini, poznata i kao Četnički pokret, na čelu sa lojalistom, generalom Dragoljubom (Dražom) Mihailovićem, Ministrom odbrane vlade u izgnanstvu. Drugi je bio revolucionarni partizanski pokret, koji je vodio komunista Josip Broz – kasnije poznatiji kao Tito. Posledica je bio krvavi građanski rat.

Saveznici su najpre podržavali Mihailovića, a onda su se preorijentisali na Tita. Godine 1944., u pratinji sovjetskih tenkovskih brigada, partizani su ušli u Beograd i oformili komunističku vladu. Titova komunistička vlada pogubila je generala Mihailovića i druge lojalne oficire 1946. godine, nakon montiranog sudskog procesa kog je međunarodna zajednica osudila.

Naredne godine, u novembru, monarhija je nezakonito ukinuta, bez referendumu, a Jugoslavija se preobrazila i tokom više od četiri decenije ostala totalitarna jednopartijska država pod vlašću komunističke partije. Njihovim Veličanstvima Kralju Petru II, Kraljici Aleksandri i njihovom sinu Prestolonasledniku Aleksandru (rođenom 17. jula 1945) komunistički režim je 1947. oduzeo državljanstvo i zabranio im povratak u Jugoslaviju, i konfiskovao celokupnu privatnu imovinu. Kralj Petar II nikada nije abdicirao i ostao je u izgnanstvu do kraja života. Državljanstvo je Kraljevskoj porodici vraćeno 2001. godine.

17. jula 2001. godine Prestolonaslednik Aleksandar, njegova supruga Princeza Katarina i njegova tri sina, Princ Petar, Princ Filip i Princ Aleksandar vratili su se u svoj dom, Kraljevski Dvor u Beogradu. Kraljevski Dvor je bio rezidencija Kralja Aleksandra I i Kralja Petra II. Kraljevska Porodica konačno se vratila kući posle skoro 60 godina izgnanstva.

Njegovo Veličanstvo Kralj Petar II

H.B. Kralj Petar II (1923 - 1970)

Njegovo Veličanstvo Kralj Petar II od Jugoslavije bio je prvorođeni sin Kralja Aleksandra I i Kraljice Marije od Jugoslavije. Kralj Petar II rođen je u Beogradu 6. septembra 1923. godine, a kršteni kum mu je bio kralj Džordž V. Njegovo obrazovanje započelo je u Kraljevskom Dvoru u Beogradu, nakon čega je pohađao školu Sandroid u Engleskoj, koju je napustio nakon ubistva svog oca 1934. godine. Pošto je Kralj Petar II imao 11 godina i bio maloletan u vreme atentata na svog oca, formirano je Namesništvo sastavljeno od tri namesnika, među kojima je bio i njegov stric, Princ Pavle Karađorđević.

Početak Drugog svetskog rata 1939. stavio je Kraljevinu Jugoslaviju pred tešku odluku: da li da pristupi Trojnom paktu (Nemačka – Italija – Japan) ili da se suprotstavi neuporedivo snažnijem neprijatelju. Odluka

Princa Pavla da potpiše ponuđeni ugovor naišla je na žestoke proteste u zemlji, koji su 27. marta 1941. doveli do krize vlade i državnog udara. Kralj Petar proglašen je punoletnim, i odmah preuzeo ovlašćenja od Namesništva.

Jugoslovenska vojska nije mogla da se odupre predstojećoj invaziji nacističke Nemačke koja je usledila: Jugoslavija je bila okupirana za 11 dana. Kralj Petar II bio je primoran da zajedno sa vladom emigrira, prvo u Grčku i Palestinu, a zatim u Egipat. U junu 1941. stigao je u Englesku, gde je prihvaćen kao simbol protivljenja nacizmu. Za vreme svog izbeglištva Kralj Petar II je dovršio školovanje u Kembriđu, nakon čega se pridružio engleskom Kraljevskom vazduhoplovstvu (RAF).

Uprkos slomu jugoslovenske vojske u zemlji su oformljena dva suparnička pokreta otpora. Prvi je bio rojalistički na čelu sa generalom Dragoljubom (Dražom) Mihailovićem, Ministrom odbrane vlade u izgnanstvu. Drugi je bio komunistički partizanski pokret, koji je vodio komunista Josip Broz – kasnije poznatiji kao Tito. Posledica je bio krvavi građanski rat.

Saveznici su najpre podržavali Mihailovića, a onda su se preorientisali na Tita. Godine 1944, u pratnji sovjetskih tenkovskih brigada, partizani su ušli u Beograd i oformili komunističku vladu. Naredne godine, u novembru, monarhija je nezakonito, bez referendumu ukinuta, a Jugoslavija se preobrazila i tokom više od četiri decenije ostala totalitarna jednopartijska država pod vlašću komunističke partije.

Kralj Petar II nikada nije abdicirao. Godine 1947. komunistička vlast je oduzela državljanstvo i konfiskovala imovinu Kraljevskoj Porodici. U izgnanstvu je proživeo u Londonu sa svojom suprugom (1944. godine oženio se Princezom Aleksandrom od Grčke i Danske, kćerkom Nj.V. Kralja Aleksandra od Grčke i Aspazije Manos) i sinom Aleksandrom, rođenim 1945. godine. Poslednje godine života proveo je u Americi.

Posle duge i teške bolesti umro je u denverskoj bolnici 3. novembra 1970, a sahranjen je u crkvi Svetog Save u Libertvilu. On je jedini kralj sahranjen u Sjedinjenim Američkim Državama. Njegovi posmrtni ostaci su preneti u Zadužbinsku Crkvu Svetog Đorđa na Oplencu 26.maja 2013.

Njegovo Veličanstvo Kralj Aleksandar I

Aleksandar I, jugoslovenski Kralj, drugi sin Kralja Petra I i Kneginje Zorke, rođen je na Cetinju 16. decembra 1888. Kum na krštenju bio mu je, preko izaslanika, ruski car Aleksandar II. Detinjstvo je proveo u Crnoj Gori, a osnovnu školu završio u Ženevi. Dalje školovanje nastavio je u vojnoj školi u Petrogradu, a potom u Beogradu. Nakon smrti Kralja Petra I, on stupa na presto Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.

Sudbinski preokret u životu mладог Princa Aleksandra nastupio je 1909, kada se njegov stariji brat, Princ Đorđe odrekao prava nasledstva prestola. Kao prestolonaslednik, Princ Aleksandar je pristupio reorganizaciji vojske, pripremajući je za konačan obračun sa Otomanskim Carstvom.

U Prvom balkanskom ratu 1912, Prestolonaslednik Aleksandar je kao zapovednik Prve armije vodio pobedonosne bitke na Kumanovu i Bitolju, a potom 1913. u Drugom balkanskom ratu bitku na Bregalnici. U Prvom svetskom ratu bio je vrhovni zapovednik srpske vojske u bitkama na Ceru i Kolubari 1914, kad je srpska vojska potpuno razbila vojsku Austro-Ugarske monarhije. Godine 1915. napadnuta od Austro-Ugarske, Nemačke i Bugarske, Srbija je podlegla u neravnopravnoj borbi. Sa mnogim gubicima srpska vojska se, zajedno sa starim Kraljem Petrom I i Prestolonaslednikom Aleksandrom povukla preko Albanije na ostrvo Krf, gde je reorganizovana.

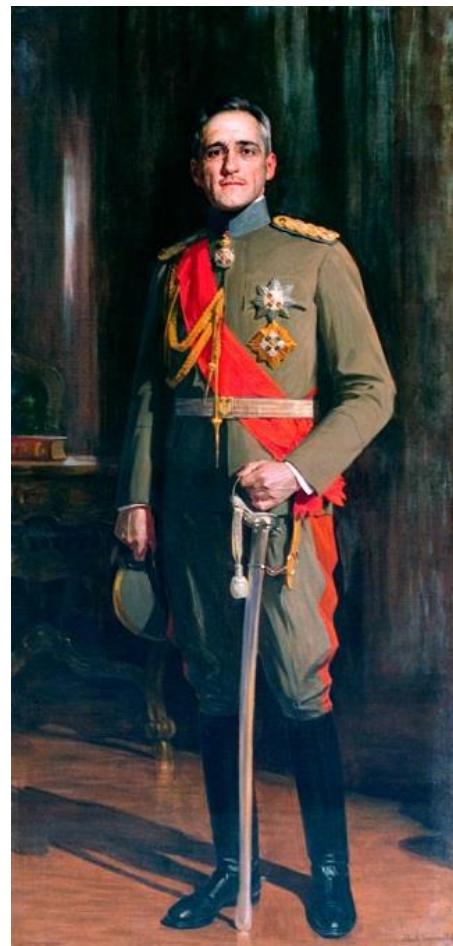
Kada se Kralj Petar I zbog bolesti delimično povukao od vladarskih poslova, Prestolonaslednik Aleksandar je postao Regent. Posle oporavka i popune srpska vojska je iste godine odnела veliku победу na Solunskom frontu, na Kajmakčalanu. Završne operacije probroja Solunskog fronta u jesen 1918, srpska vojska je izvršila pod vrhovnom komandom Regenta Aleksandra, sa odličnim komandnim kadrom u koji spadaju vojvode Živojin Mišić, Stepa Stepanović i Petar Bojović.

Posle vojničkih došli su i državnički uspesi. Nakon odluka srpske Narodne skupštine i Narodnog Vijeća u Zagrebu, Regent Aleksandar je proglašio ujedinjenje Srba, Hrvata i Slovenaca u jednu državu, 1. decembra 1918. Ovim činom ostvareni su ideali o ujedinjenju južnih Slovena, za koje su se zalagali njegov otac i deda.

Posle smrti Kralja Petra I 16. avgusta 1921, Regent Aleksandar je postao Kralj Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. 1922. godine oženio se princezom Marijom od Rumunije. U tom braku rođena su tri sina – Petar, Tomislav i Andrej.

Na planu unutrašnje politike, u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca (SHS) došlo je do ozbiljne državne krize izazvane zaoštrenim partijskim i međunalacionalnim odnosima. Zbog atentata u Narodnoj skupštini i haotičnog stanja u zemlji Kralj Aleksandar I ukida Ustav 1929, a zatim menja naziv države Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca u Kraljevina Jugoslavija, i umesto nasleđenih istorijskih pokrajina, reorganizuje državnu upravu stvarajući devet banovina. Pošto je Kralj procenio da su se političke prilike u zemlji smirile, proglašen je 1931. novi Ustav, poznat kao „Oktroisani ustav“. Uveren da će se državna kriza trajno rešiti tek stvaranjem jugoslovenske nacije, Kralj Aleksandar I je pokušao da taj cilj ostvari sprovođenjem politike tzv. „integralnog jugoslovenstva“, koja se pokazala kao neuspešna.

U spoljnoj politici, intenzivno je radio na sklapanju međudržavnih odbrambenih saveza usmerenih protiv sila koje su težile reviziji Versajskog sistema mirovnih ugovora. Njegovom zaslugom stvorena je 1921. Mala Antanta (Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca, Rumunija i Čehoslovačka). Savez sa Francuskom sklopljen je 1927, a 1934. obrazovan je savez između Jugoslavije, Rumunije, Turske i Grčke.

Prilikom državne posete Francuskoj, u koju je oputovao da bi učvrstio odbrambeni savez protiv nacističke Nemačke, Kralj Aleksandar I ubijen je u Marseju, 9. oktobra 1934. zajedno sa francuskim ministrom inostranih poslova gospodinom Lujom Bartuom. Njegova smrt duboko je potresla čitavu Jugoslaviju, a njegovo telo ispratile su stotina hiljada ljudi čitavim putem do Oplenca, gde je sahranjen u mauzoleju crkve Svetog Đorđa zadužbine Kralja Petra I. Narodna skupština i Senat Kraljevine Jugoslavije nazvali su ga Viteški Kralj Aleksandar I Ujedinitelj.

Njegovo Veličanstvo Kralj Petar I

Kralj Petar Prvi Karađorđević rođen je kao peto dete Kneza Aleksandra i Kneginje Perside (kćerke Vojvode Jevrema Nenadovića) na Petrovdan, 11. jula 1844. godine. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Beogradu, a dalje školovanje je nastavio u Švajcarskoj u zavodu Venel-Olivije u Ženevi. Po završenom školovanju septembra 1861, Knežević Petar se upisuje u pariski Kolež Sen Barb, a 1862. u čuvenu vojnu akademiju u Sen-Siru koju završava 1864. godine.

U Parizu se bavio fotografijom i slikarstvom, i usavršavao svoje vojničko i političko obrazovanje. Ono mu je otvorilo vidike ideja političkog liberalizma, parlamentarizma, demokratije i njenih institucija. Početkom 1868, sa svega 24 godine, Knežević Petar je u Beču štampao svoj prevod knjige engleskog političara i filozofa Džona Stjuarta Mila "O slobodi", sa svojim predgovorom, koji će kasnije postati njegov politički program.

Posle ubistva Kneza Mihajla u maju 1868, politički krugovi bliski dinastiji Obrenović priključili su novom srpskom Ustavu i odredbu kojom se porodici Karađorđević zabranjuje povratak u otadžbinu i oduzima sva imovina.

Knežević Petar se pridružio Legiji stranaca francuske vojske 1870. i sa njom je učestvovao u ratu između Francuske i Pruske, zbog čega je odlikovan Ordenom Legije časti. Godine 1875. radio je na organizovanju i aktivno učestvovao u bosansko-hercegovačkom ustanku. Nakon neuspeli Topolske bune 1877, vodio je živu političku aktivnost.

U letu 1883. godine na Cetinju se oženio Kneginjom Ljubicom – Zorkom, najstarijom kćerkom crnogorskog Knjaza Nikole. U tom braku rođeno je petoro dece: kćerke Jelena i Milena (umrla kao dete), i sinovi Đorđe (odrekaо se prava nasledstva prestola 1909), Aleksandar i Andrija (umro kao dete). Posle kraćeg boravka u Parizu, porodica Karađorđević preselila se na Cetinje, gde je ostala sledećih deset godina. Zbog lošeg materijalnog položaja, Knežević Petar prodao je kuću u Parizu 1894, i nastanio se sa porodicom u Ženevi. Njegovi kontakti sa ljudima iz Srbije, naročito sa vođom radikalni Nikolom Pašićem nikada nisu prestajali.

Tokom 1897, Knežević Petar odlazi u Rusiju, i biva primljen kod cara Nikolaja II. Tri godine kasnije pokušao je da se sporazume sa Kraljem Aleksandrom Obrenovićem o priznavanju prinčevske titule i povraćaju oduzete imovine, ali bez uspeha. Knežević Petar je još više

pojačao svoju političku aktivnost za povratak u Srbiju. Godine 1901. nastojao je da stupi u bliže odnose sa Austro-Ugarskom, nudeći joj svoj politički program.

U noći između 28. i 29. maja 1903. oficiri zaverenici ubili su Kralja Aleksandra Obrenovića i Kraljicu Dragu. Vojska je na svoju ruku izvela državni udar i proglašila Kneževića Petra Karađorđevića za Kralja Srbije, što je svojim izborom potvrdila Narodna Skupština 15. juna. Posle 45 godina Karađorđeve potomstvo ponovo dolazi na čelo srpske države, čime počinje novi period u njenom razvoju. "Želim da budem pravi ustavni Kralj Srbije" – rekao je Kralj Petar I u svom proglašu tokom polaganja zakletve.

Od samog početka svoje vladavine, Kralj Petar I suočio se sa ozbiljnim preprekama. Zemlja je bila rastrzana unutrašnjom političkom borbom, a Austro-Ugarska, isprva naklonjena novom srpskom Kralju, postala je ubrzo otvoreni neprijatelj Srbije, naročito posle krize izazvane aneksijom Bosne i Hercegovine 1908. godine.

Prvi balkanski rat protiv Turske 1912., i Drugi – protiv Bugarske 1913. – okončani su trijumfom srpske vojske pod vrhovnom komandom Kralja Petra I, i oslobođanjem Raške oblasti, Kosova, Metohije i Makedonije, i njihovim pripajanjem Srbiji.

Usled stalnih i teških napora u Balkanskim ratovima, zdravstveno stanje Kralja Petra I se pogoršalo, i on je 24. juna 1914. preneo kraljevska ovlašćenja na svog sina Prestolonaslednika Aleksandra. Mesec dana kasnije, Austro-Ugarska je objavila rat Srbiji, čime je započet Prvi svetski rat. Posle veličanstvenih pobeda na Ceru i Kolubari 1914., nakon ulaska Nemačke i Bugarske u rat 1915., srpska vojska bila je prinuđena na povlačenje i napuštanje zemlje. Albanska golgota ostavila je velikog traga na zdravlje ostarelog Kralja. On je ipak doživeo da dočeka konačnu pobedu i oslobođenje Srbije, i stvaranje nove države nastale ujedinjenjem Srba, Hrvata i Slovenaca.

Umro je 16. avgusta 1921. u Beogradu, a sahranjen je u svojoj zadužbini na Oplencu. Zbog svojih zasluga u Balkanskim ratovima i u Prvom svetskom ratu u srpskom narodu ostao je zapamćen kao Kralj Petar I Oslobođilac.

Njegovo Svetlo Visočanstvo Knez Aleksandar

Najmlađi sin Karađorđa i Jelene, Aleksandar, rođen je u Topoli 11. oktobra 1806. Školovao se u Hotinu, u Besarabiji (Rusija), pod pokroviteljstvom ruskog cara. Oženio se 1830. godine Persidom, čerkom vojvode Jevrema Nenadovića. Imali su desetoro dece: čerke Poleksiju, Kleopatru, Jelenu i Jelisavetu, i sinove Aleksija, Svetozara (obojica umrli kao deca), Đordja, Andreja, Petra i Arsena.

Krajem 1839. posle sultanskog fermana o potvrdi kneževskog dostojanstva Kneza Mihajla Obrenovića, porodica Karađorđević vratila se u Srbiju. Aleksandar je stupio u službu pri Glavnom štabu srpske vojske, a potom je unapređen u čin poručnika i postavljen za ađutanta Kneza Mihajla.

Posle političkih sukoba izazvanih nepoštovanjem takozvanog "Turskog ustava" i abdikacije Miloša, a

zatim i Mihajla Obrenovića, na narodnoj skupštini održanoj na Vračaru 14. septembra 1842, Aleksandar Karađorđević izabran je za kneza Srbije. Nakon priznavanja kneževske titule od strane Rusije i Turske, Knez Aleksandar se okrenuo reformama i uvođenju novih ustanova, kako bi se ubrzao razvoj srpske države. Donet je kodeks građanskog prava, uvedena stajaća vojska, osnovana topolivnica, unapređene su postojeće i osnovane nove škole, Narodna biblioteka i Narodni muzej.

U Mađarskoj revoluciji protiv austrijske vlasti 1848. u Vojvodini, učestvuju i čete dobrovoljaca iz Srbije pod komandom Stevana Knićanina, koje je kao pomoć Srbima u njihovoj borbi za autonomiju poslao Knez Aleksandar Karađorđević. Kao nastavak nacionalno-političkog pokreta iz 1848, razvila se panslavistička ideja o Jugoslovenskoj Kraljevini, koja je uz "Načertanije" Ilike Garašanina, četiri godine ranije napisan srpski politički program, uticala da osnov srpske spoljne politike postane svest o misiji oslobođanja svih južnoslovenskih naroda od austrijske i turske vlasti.

U unutrašnjoj politici, Knez Aleksandar dolazi u sukob sa članovima Sovjeta, što kulminira sazivanjem Svetozarevske narodne skupštine u decembru 1858, koja je iznudila njegovu abdikaciju.

Posle silaska sa kneževskog trona, Knez Aleksandar se povukao na svoje imanje u blizini Temišvara (Rumunija). Njegov miran život poremetila je optužba da je za zaverenike u atentatu na Kneza Mihajla obezbedio novac i oružje. Osuda za delo koje nije učinio duboko ga je povredila. Dinastičke borbe su se još više rasplamsale, i Knez Aleksandar tek tada uzima aktivno učešće u njima. U svojim izjavama gnušao se pomisli na nedelo koje su mu pripisivali protivnici, boreći se svom snagom da na srpski presto ponovo dođe jedan Karađorđević. Knez Aleksandar Karađorđević umro je u Temišvaru, 3. maja 1885. Sahranjen je u Beču, a njegovi zemni ostaci preneti su 1912. u mauzolej crkve svetog Đorđa, zadužbinu Kralja Petra I na Oplencu.

Vrhovni Vožd Karađorđe

Rodonačelnik dinastije Karađorđević, Đorđe Petrović Karađorđe rođen je 15. novembra 1752. u selu Viševcu, u lepeničkom srezu. Za vreme Ottomanske okupacije Srbije i Balkana. U to vreme, Srbi su češće koristili prezimena nastala kao „očevska“, nego porodična prezimena. Roditelji Đorđa Petrovića bili su Petar i Marica Živković. Đorđe Petrović oženio se 1786. godine Jelenom Jovanović iz Masloševa. Iz tog braka rodilo se sedmoro dece – čerke Sava, Sara, Poleksija i Stamenka, i sinovi Sima (umro po rođenju), Aleksa (umro u 29. godini u Kišinjevu, Rusija, današnja Moldavija) i Aleksandar.

Ubrzo po zasnivanju porodice Karađorđe je prešao u Srem, gde je kao dobrovoljac učestvovao u austrijsko-turskom ratu 1787-1791, pod komandom Radića Petrovića. Za iskazanu

hrabrost dobio je Zlatnu medalju i podoficirski čin.

Po povratku u Srbiju, Karađorđe odlazi u hajduke, u čete Lazara Dobrića i Stanoja Glavaša, a zatim i sam postaje vođa ustnika. Uspostavljanje ograničene samouprave u Beogradskom pašaluku omogućava Karađorđu da se vrati zemljoradnji i trgovini i uredi svoje imanje u šumadijskoj varošći Topola.

Relativni mir u Srbiji prestaje 1801. godine, zavođenjem janičarske strahovlade. Srpski narod dospeva u najteže stanje ropstva, poniženja i patnje, nezapamćenih od pada pod Turke. Janičarski teror kulminira pokoljem najuglednijih Srba – sećom knezova.

Kao odgovor na pokolj i događaje koji su mu prethodili, preživele srpske vođe sastale su se na narodnom zboru u Orašcu, na Sretenje 14. februara 1804. godine. Okupljeni pobunjenici izabrali su Karađorđa Petrovića za vođu ustanka protiv dahija. Od tog dana njegov život postaje neraskidivo vezan za sudbinu Prvog srpskog ustanka. On postaje središna ličnost i pokretačka snaga svenarodnog pokreta za nacionalno oslobođenje. On je vrhovni predvoditelj, Gospodar i Vožd srpski, državotvorac, vojskovođa i diplomata.

Posle pogubljenja dahija, ustanci se suprotstavljaju sultanovoj vojsci. Usledile su srpske pobede u bitkama na Ivankovcu 1805, Mišaru i Deligradu 1806. Krajem 1806. godine ustanci oslobađaju Beograd, a 1807. godine u Srbiji više nije bilo turskih utvrđenja. Ove

pobede su se dogodile pred sam početak Rusko-turskog rata krajem 1806, prisilile su Turke na pregovore. "Ičkovim mirom", Srbija je trebalo da postane vazalna turska kneževina, ali su Karađorđeve ambicije bile puna nezavisnosti i oslobođenje svih Srba pod turskom vlašću. Posle sklapanja saveza sa Rusijom u proleće 1807, rat protiv Turske se nastavio. Oslobođena je južna Srbija, a srpska vojska prodrla je u oblast Raške i uspostavila vezu sa Crnom Gorom. Posle poraza na Čegru, Srbi su se povukli na Moravu, nastavljajući borbe u Timočkoj krajini i Podrinju.

Uporedno sa oslobođenjem teritorija, stvarana je srpska državna uprava i učvršćivanje položaja Vožda. Osnovani su Praviteljstvujući Sovjet, sudovi, pošte, regularna vojska, Velika škola u Beogradu i osnovne škole po svim većim mestima u Srbiji. Karađorđevi zakoni i ustavne reforme daju Srbiji karakter pravne države. Krajem 1808, on je proglašen za naslednog srpskog vožda, a Ustavnom reformom iz 1811, učvrstio je svoj položaj vođe ustanika i države.

Mir nije trajao dugo. Zbog Napoleonovog pohoda, Rusija potpisuje mir sa Turskom 1812. i ostavlja Srbiju da se sama suoči sa neuporedivo brojnijom i bolje opremljenom turskom vojskom. Posle neprihvatanja Bukureštanskog mira i propalih pregovora, Turci pokreću veliku ofanzivu 1813. godine. Dugogodišnje ratovanje oslabilo je srpsku vojsku, i Prvi srpski ustanak u krvi je ugušen.

Karađorđe je sa porodicom i najistaknutijim vojvodama prešao u Austriju, a potom u Besarabiju (Rusija). Posle neuspelog pokušaja da ubedi ruskog Cara da uđe u rat protiv Turske, Karađorđe stupa u kontakt sa grčkom organizacijom "Heterija", čiji je cilj bio zajednički ustanak Grka, Srba i Bugara i stvaranje velike balkanske države. Sa namerom da pokrene zajedničku borbu, Karađorđe tajno prelazi u Srbiju. Po nalogu turskog vezira i Kneza Miloša, Karađorđe je ubijen u Radovanjskom Lugu kod Smedereva, u noći između 24. i 25. jula 1817. godine. Njegovo telo počiva u mauzoleju crkve Svetog Đorđa na Oplencu, zadužbini Kralja Petra I.

Karađorđeva popularnost prerasla je vremenom u legendu i izvan granica ustaničke Srbije. Hrišćani su u njemu videli božijeg izaslanika, Srbi iz Austrije smatrali su ga svojim carem koji će ih izbaviti iz ruku tuđinaca, a crnogorski mitropolit nazvao ga je ujediniteljem srpskog naroda. I za savremenu generaciju Srba Karađorđe je sinonim narodnog vođe, idol i inspiracija.

Dvorski kompleks

Kao veliki ljubitelj arhitekture i umetnosti, Njegovo Veličanstvo Kralj Aleksandar I izgradio je, svojim ličnim sredstvima, Dvorski kompleks, dragulj istorijskog nasleđa Srbije, koji čine dva stilski i idejno različita dvorska zdanja – Kraljevski i Beli dvor, kao i dvorski park – remek-delo pejzažne arhitekture.

Kraljevski dvor kao najdominantniji objekat na prostoru dvorskog kompleksa bio je dom kraljevske porodice od 1929. godine kada je gradnja privедена kraju. Zamisao o podizanju novog vladarskog doma i njegovom izmeštanju iz središta grada u mirnije i prisnije okruženje potekla je od Kralja Aleksandra I Karađorđevića lično, neposredno uoči njegovog venčanja s

rumunskom Princezom Marijom, 1922. godine. Za lokaciju svoje porodične kuće, kralj je odabroao najviši breg Dedinja, koji je istovremeno i izolovan, ali i dominantan u široj vizuri Beograda. Kraljevski dvor objedinjuje elemente srpsko-vizantijske arhitekture, balkanske varoške kuće i evropske aristokratske vile. Glavni arhitekta bio je Živojin Nikolić, koji se znatno oslanjao na svoje kolege – Nikolaja Krasnova i Viktora Lukomskog – emigrante iz Rusije koji su posle Oktobarske revolucije, uz blagoslov kralja Aleksandra I, u Srbiji našli sigurno utoчиšte.

Kao veliki poštovalec umetnosti i kao čovek koji je podržavao umetnike, Kralj Aleksandar se brižno bavio stvaranjem dvorske umetničke kolekcije za koju je od ličnih sredstava kupovao dela domaćih autora i starih evropskih majstora. Danas se u dvorskem kompleksu mogu viteti dela Paje Jovanovića, Tome Rosandića, Ivana Meštrovića, Jovana Bijelića, Palme Vekija, Ivana Ajvazovskog, Žana Baptista Karpoa, Antonia Kanaleta, Nikole Pusena, Sebastijana Burdona i mnogih drugih.

Dvorska kapela posvećena je Svetom Andreju Prvozvanom, svecu zaštitniku kraljevske porodice Karađorđević, njihovoj krsnoj slavi. Izgradnja kapele započeta je iste godine kada i Kraljevski dvor i s njim je povezana hodnikom sa kolonadom, koja posetiocima pruža prekrasan panoramski pogled na severni, zapadni i južni deo Beograda, te na negovane ružičnjake ispod terase. Dvorska kapela je izgrađena po uzoru na srednjovekovnu Kraljevu crkvu manastira Studenica, zadužbine kralja Milutina, i na Crkvu Sv. Andreja na reci Treska u Makedoniji, spomen-crkvy sina kralja Vukašina. Dvorsku kapelu oslikali su ruski majstori, koji su prethodno proputovali Srbijom kako bi se upoznali sa vrhunskim primerima našeg srednjovekovnog freskoslikarstva i preneli u Dvorsku kapelu neke od najpoznatijih i najlepših fresaka.

troimenom narodu, vizuelizacija njegove želje ujedinjenja Južnih Slovena u Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca. Bazen koji se nalazi ispred tog belvedera, nije pravljen kao bazen za kupanje, već kao reflektujuća površina, kao glatko vodeno ogledalo u kome će se videti odraz ovog objekta.

Put prema Kraljevskom dvoru vodi pored takozvane Slamnate kuće koja je napravljena po uzoru na seoske kuće Topole, odakle potiče rodonačelnik dinastije – vožd Karađorđe Petrović. To je prvi objekat koji je podignut u ovom kompleksu iz koje je Kralj Aleksandar I lično nadgledao izgradnju. Nakon završetka gradnje Kraljevskog dovra ovu kuću je koristila Kraljica Marija, koja je u njoj neko vreme imala svoj umetnički atelje, dok je kasnije Slamnata kuća služila kao učionica za kraljeva tri sina, Prestolonaslednika Petra i Kraljeviće Tomislava i Andreja.

Najveći deo nepreglednog dvorskog parka prekrivaju pažljivo projektovane parkovske celine engleskog stila pejzažne arhitekture, po kojima drveće, šiblje i cveće raste što više nalik na prirodu. Kontrast ovom konceptu pružaju cvetne leje, ružičnjaci i travnjaci koji okružuju dvorove uređeni u francuskom stilu koji odlikuje stroga, simetrična forma. Zasluga za ovo

Ispred glavnog ulaza u Kraljev dvor pruža se lep pogled na paviljon koji je pravljen kao arhitektonski okvir za čuvenu skulpturu Ivana Meštrovića „Povijest Hrvata“, koja se nalazi u centru ovog paviljona. To je skulptura koju je Kralj sopstvenim sredstvima otkupio od Meštrovića za iznos koji je, u to vreme, bio prilično značajan. Bio je to njegov doprinos ideji o

Iepo lice Dvorskog kompleksa pripada Reneu Eduardu Andreu, koji je, zajedno sa svojim ocem bio zadužen za vrtnu arhitekturu čuvenog Versaja i neke od glavnih gradskih parkova Pariza.

Za razliku od Kraljevskog dvora, koji je uzdignut na najvišem vrhu brega i vidljiv iz okoline, Beli dvor, koji se nalazi u južnom delu Dvorskog kompleksa, ušuškan je i dobro sakriven od pogleda. Kralj Aleksandar I želeo je da ga sagradi kao rezidenciju za svoja tri sina, Prestolonaslednika Petra (budućeg Kralja Petra II) i Kraljeviće Tomislava i Andreja, a zvanični konkurs za izgradnju raspisan je u

proleće 1934. godine. Na konkursu je, sa svojim projektom u neoklasičnom stilu, pobedio beogradski arhitekta Aleksandar Đorđević. Međutim, samo dva meseca nakon što je izgradnja Belog dvora započeta, kralj Aleksandar I je tokom zvanične posete Francuskoj, 9. oktobra 1934. godine, ubijen u atentatu u Marselju. Izgradnja je, ipak, nastavljena i Beli dvor je završen 1937. godine.

Zdanje Belog dvora zadržuje posetioce svojom jednostavnošću, plemenitom elegancijom, ravnotežom i simetričnom preciznošću dizajna. Njegovi unutrašnji zidovi bogato su ukrašeni remek-delima likovne umetnosti evropske dekoracije. Od ulaska u hol, pa preko centralne sale, dvorske trpezarije, Zlatnog salona, pa sve do Malog salona i biblioteke, posetioci se upoznaju sa delovima nameštaja i drugih elemenata enterijera u stilu Luja XV i Luja XVI.

Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar trajno se vratio u svoju domovinu, posle skoro 60 godina života u izgnanstvu, na svoj rođendan, 17. jula 2001. godine, zajedno sa svojom suprugom, Nj.K.V. Princezom Katarinom i njegova tri sina Prinčevima Petrom, Filipom i Aleksandrom.

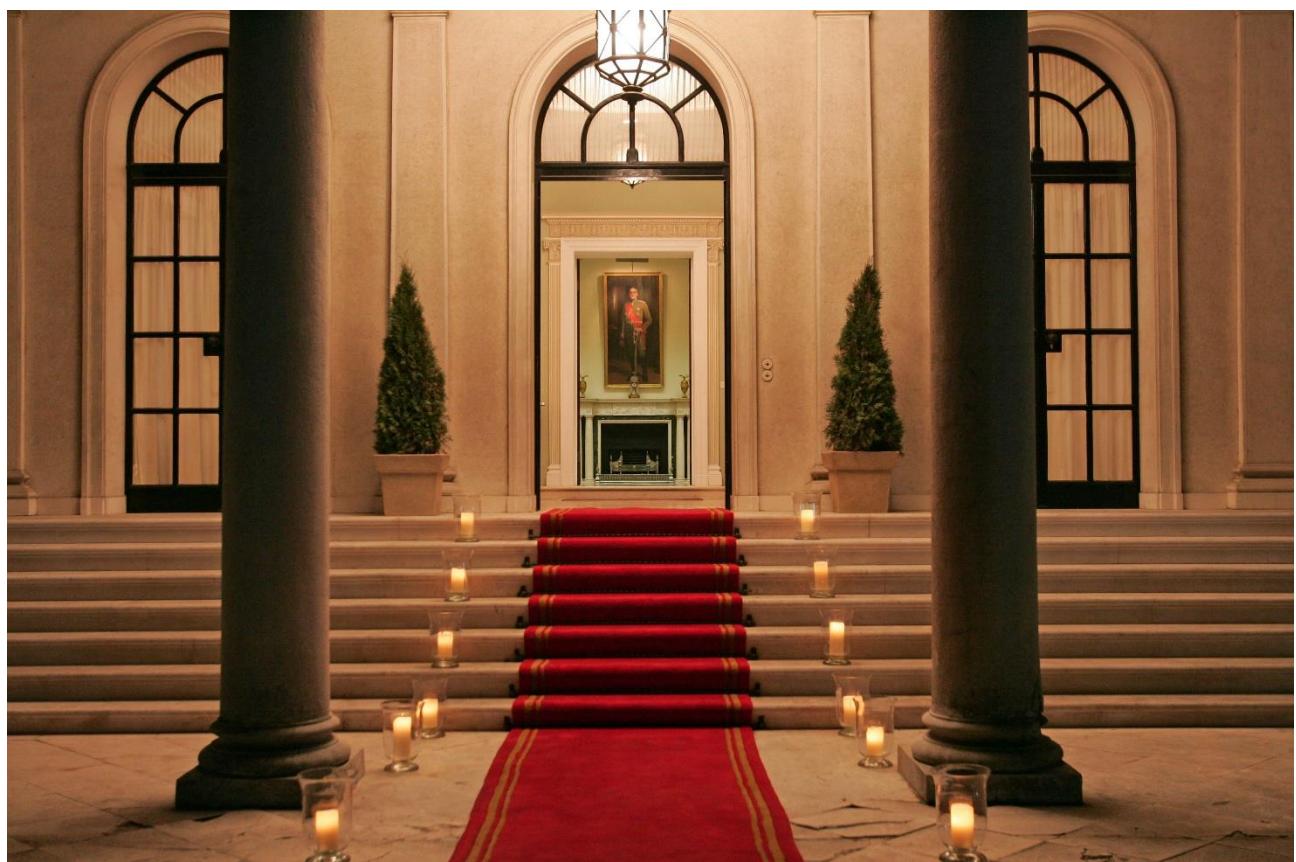
Nakon povratka Prestolonaslednika Aleksandra i Princeze Katarine u Srbiju u Dvorskom kompleksu organizovani su brojni humanitarni i kulturni događaji: Božićni i Uskršnji prijemi za decu bez roditeljskog staranja, Konferencije srpske medicinske dijaspore, prijemi za

najbolje učenike srednjih škola iz Srbije i Republike Srpske, kao i mnogi umetnički i kulturni događaji.

Jedna od prvih odluka Prestolonaslednika Aleksandra nakon povratka u otadžbinu bila je da otvori Dvorski kompleks za javnost i da omogući posetiocima da uživaju u ovom dragulju srpske istorije. Njihova Kraljevska Visočanstva nastoje da pozdrave svaku grupu posetilaca koja dolazi u obilazak, jer uživaju u susretu sa ljudima iz celog sveta, s kojima pričaju o srpskoj kulturi, lepoti Srbije i njenim divnim ljudima.

Dvorski kompleks posetili su mnoge poznate ličnosti iz zemlje i inostranstva, kao što su: Princ Čarls, Kralj Karl Gustav i Kraljica Silvija od Švedske, Veliki Vojvoda Luksemburga, Princ Albert od Monaka, Kralj Konstantin i Kraljica Ana Marija od Grčke, Kralj Mihailo od Rumunije, Kralj Simeon od Bugarske, Patrijarh Pavle, Patrijarh Irinej, Patrijarh Porfirije i mnogi drugi.

ODGOVORI NA ČESTO POSTAVLJANA PITANJA

1. Da li je srpski Kraljevski presto upražnjen?

Kada je preminuo Kralj Petar II, njegov jedini sin, Prestolonaslednik Aleksandar, postao je novi Kralj. Prenos Kraljevstva bio je momentalan, bezuslovan i neopoziv. Dok je Kralj živ, njegov najstariji sin je Prestolonaslednik, bez obzira na to da li je punoletan ili ne. U trenutku smrti Prestolonaslednikovog oca Kralja Petra II, Prestolonaslednik postaje Kralj i starešina Kraljevske porodice.

Starešinstvo nad Kraljevskom porodicom i funkcija, kao i dostojanstvo Kralja spojeni su u istoj ličnosti. Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar trenutno ne koristi zvaničnu titulu Kralja, ali to nema nikakvog uticaja na njegov položaj i prava. Položaj i pravo Kralja mogu se napustiti samo činom formalne abdikacije, u kom slučaju dotadašnji Prestolonaslednik automatski postaje novi Kralj.

2. Kako se u Srbiji nasleđuje presto?

Nasleđe se prenosi u muškoj primogenituri, što znači od oca na najstarijeg sina, sve dok postoji direktna linija nasleđivanja. Ako se direktna linija prekine, načelo primogeniture se ponovo uspostavlja po starešinstvu prvorodstva među braćom poslednjeg Monarha.

To znači da redosled rođenja dece Monarha uslovjava redosled njihovog prava na nasleđe prestola i da po tom načelu ne postoji komponenta izbora niti autonomne volje. U slučaju formalne abdikacije bilo kog člana Kraljevske porodice na njegovo mesto u redosledu nasleđivanja, to mesto automatski pripada sledećem članu Kraljevske porodice po starešinstvu prvorodstva.

Izuzetno, ovo se pravilo može i drugačije urediti voljom Monarha koji nema direktnog potomstva.

U Kraljevskoj porodici Srbije, po stanju meseca maja 2022. godine, redosled nasleđivanja je sledeće:

- Monarh (Aleksandar II) (17. juli 1945. godine)
- 1. Nj.K.V. Princ Naslednik Filip (15. januar 1982. godine)
- 2. Nj.K.V. Princ Stefan (25. februar 2018.)
- 3. Nj.K.V. Princ Aleksandar (15. januar 1982. godine)
- 4. Nj.K.V. Princ Nikola
- 5. Nj.K.V. Princ Đorđe
- 6. Nj.K.V. Princ Mihailo

7. Nj.K.V. Princ Vladimir
8. Nj.K.V. Princ Dimitrije

3. Ko danas sačinjava Kraljevski Dom Srbije i Jugoslavije?

Kraljevska porodica Karađorđević ima svoju Stariju liniju koja proizilazi direktno od Karađorđa preko njegovog sina Kneza Aleksandra, unuka Kralja Petra I, praunuka Kralja Aleksandra I, čukununuka Kralja Petra II i čukun-čukununuka, sadašnjeg starešine Kraljevske porodice, Aleksandra.

Starija linija takođe uključuje sve direktnе potomke bilo kog Kralja iz porodice Karađorđević, što se u ovom trenutku odnosi na direktnе potomke Kralja Aleksandra I i Kralja Petra II. Starija linija Kraljevske porodice danas se grana na tri strane. Granu blaženopočivšeg Kralja Petra II koja je vladajuća i danas je predstavljaju Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar, njegovi sinovi Prinčevi Petar, Filip i Aleksandar i njegova supruga Princeza Katarina.

Granu blaženopočivšeg Kraljevića Tomislava predstavljaju njegovi sinovi Princ Nikola sa svojom suprugom Princezom Ljiljanom i kćerkom Princezom Marijom, Prinčevi Đorđe i Mihajlo, kćerka Princeza Katarina (g-đa Dezmunda de Silve) i Princeza udova Linda.

Granu blaženopočivšeg Kraljevića Andreja predstavljaju njegovi sinovi Princ Vladimir sa svojom suprugom Princezom Brigitom, Princ Dimitrije i kćerke Princeze Tatjana i Lavinija.

Starešina grane blaženopočivšeg Kraljevića Tomislava je Nj.K.V. Princ Nikola. Starešina grane blaženopočivšeg Kraljevića Andreja je Nj.K.V. Princ Vladimir.

Mlađa linija Kraljevske porodice Karađorđević, koja nema nikakvih naslednih prava, potiče od Karađorđa, a nastavlja se preko njegovog sina Kneza Aleksandra i njegovog sina Kneza Arsena i unuka Kneza Pavla, do praunuka Kneza Aleksandra. Tu liniju danas predstavlja udovica Nj.K.V. Kneza Aleksandra, Kneginja Barbara, njegovi sinovi Kneževi Dimitrije, Mihailo, Sergije, Dušan, njegova kćerka Jelena, kao i njegova sestra Kneginja Jelisaveta (g-đa Manuel Uljoa).

4. Kakve obaveze ima Starešina Doma prema članovima, a kakve članovi prema Starešini?

Starešina Kraljevske porodice Prestolonaslednik Aleksandar, nesporni je autoritet za članove Kraljevske porodice i njihov ukupan status u Kraljevskoj porodici proizilazi iz njegove volje. Starešina Kraljevske porodice Prestolonaslednik Aleksandar je zaštitnik članova porodice, a oni su dužni da poštuju njegov položaj i odluke. Odnosi u Kraljevskoj porodici regulišu se porodičnim Pravilnikom za članove porodice koji propisuje Monarh. Čast Starešine porodice, čast je čitave Kraljevske porodice, prestola i Krune.

Ogrešenje o čast Starešine Kraljevske porodice ravno je ogrešenju o Kraljevsku porodicu, presto i Krunu. U slučaju teših ogrešenja o čast Kraljevske porodice, Starešina može da doneše odluku o suspenziji titule i ranga člana Kraljevske porodice, uključivo i isključenje iz sastava Kraljevske porodice. Takva odluka obavezuje čitavu Kraljevsku porodicu, sve do okončanja procedure predviđene Pravilnikom.

Važnost i primena Pravilnika ne zavise od faktičke vlasti Kralja. Starešina Kraljevske porodice je Prestolonaslednik Aleksandar. On je izvor legitimite svih članova porodice. Bez Starešine ne postoji ni Kraljevska porodica, niti njeni članovi mogu imati privilegiju ranga i titule sami po sebi.

5. Ko ima pravo na rang i titulu?

Svaki član Kraljevske porodice može imati titulu i rang. Pod titulom se podrazumeva kvalifikacija "Kraljevsko Visočanstvo" koja po dosadašnjoj praksi pripada svakom članu Kraljevske porodice. Rang je naziv koji odlukom Starešine i odredbama Pravilnika pripada pojedinim članovima Kraljevske porodice, bilo po osnovu rođenja, bilo po osnovu volje Starešine Kraljevske porodice.

Po Pravilniku, svi sinovi Monarha su Prinčevi (ili Kraljevići), a svi ostali članovi Kraljevske porodice, Kneževi i Kneginje. Međutim, kako je poslednja verzija Pravilnika doneta još 1930. godine kada je broj članova Kraljevske porodice bio mnogo manji, postojeća praksa koju primenjuje Kruna nešto je drugačija. Tako se sinovi Starešine oslovljavaju kao Prinčevi, naslednik Krune je Princ-Naslednik (ili Kraljević-Naslednik), a svi pripadnici Starije linije Kraljevske porodice imaju rang Princa ili Princeze. Pripadnici Mlađe linije imaju pravo na rang Kneza i Kneginje.

Ženski potomci članova Kraljevske porodice imaju pravo na titulu i rang po osnovu članstva u Kraljevskoj porodici samo do udaje. Posle toga, praksa je da Starešina Kraljevske porodice odobri ličnu titulu i rang ženskim potomcima Kraljevske porodice, ali bez prava prenosa na supruga ili potomstvo.

6. Da li su srpski i jugoslovenski vladari krunisani?

Praksa je bila različita. Srpski vladari su po pravilu bili miropomazani (izuzetak je Knjaz Milan Obrenović II, koji je bio već teško oboleo kada je stupio na presto), ali je samo Kralj Petar I i krunisan i miropomazan. Kraljevi Aleksandar I i Petar II nisu ni krunisani ni miropomazani.

Čin miropomazanja je Sveta tajna, dok je čin krunisanja ritual. Kraljevski znaci ili regalije, načinjeni su za krunisanje Kralja Petra I 1904. godine i nalaze se u Istorijском muzeju Srbije

u Beogradu. Tu spadaju kraljevska kruna, skiptar, šar i kraljevska porfira (ogrtač postavljen hermelinom).

7. Da li postojanje Namesnika znači da ne postoji Kralj?

Namesnici upravljaju u ime Kralja, a ne umesto Kralja. Privilegije koje poseduje Kraljeva ličnost ne mogu se preneti na Namesnike, kao ni prerogativi Krune. Posebne privilegije Namesnika ni na koji način ne narušavaju niti zamenjuju privilegije Kralja. Shodno tome, postojanje Namesništva ne znači upražnjenost prestola.

8. Da li je Kralj Petar II abdicirao?

Kralj Petar II nije nikada abdicirao. Akt o abdikaciji je formalni čin, koji mora postojati u pismenoj formi i biti propisno posvedočen i overen. Stupanjem na snagu akta o abdikaciji Kralja, po pravilu Prestolonaslednik momentalno preuzima funkciju i vlast Kralja.

9. Postoje li živi direktni potomci drugih nacionalnih vladarskih porodica u Srbiji i Jugoslaviji?

U Srbiji nema direktnih živih potomaka drugih nacionalnih Kraljevskih porodica. Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar po višestrukoj liniji indirektno vuče poreklo od predhemanjičkih srpskih župana, kao i od ranih Nemanjića (od Stefana Nemanje do Kralja Dragutina) i ranih bosanskih Kotromanića.

Crnogorski vladarski rod Petrovića – Njegoša ima direktno potomstvo u ličnosti Princa Nikole Petrovića – Njegoša i njegovo deći, Princu Borisu i Princezi Altinaj, a po ženskoj liniji u postojećim generacijama Karađorđevića.

10. Šta su savetodavna tela Krune?

Po Osnivačkom aktu od 15. februara 1992. godine, savetodavna tela Krune su: Krunsko veće, Krunski savet i Krunski kabinet (osnovan kasnije). Krunsko veće je uže telo sa najviše deset članova (ne računajući članove Kraljevske porodice) koji se imenuju od strane Krune na neodređeno vreme. Krunsko veće se bavi dnevnim poslovima Krune.

Krunski savet je šire telo sa najviše 30 članova, koje Kruna imenuje sa doživotnim mandatom. Ovo se telo bavi strateškim pitanjima od najvećeg značaja za sudbinu naroda, države i Krune. Članove Saveta Kruna imenuje sa liste kandidata koju predlaže sam Savet. Kruna može, po potrebi, izvršiti imenovanje in pectore, što znači da je imenovanje izvršeno u diskreciji i za njega znaju samo Kruna i lice koje je imenovano na takav način. U izuzetnom slučaju, Kruna može sazvati zajedničku sednicu svih savetodavnih tela koja se tada transformišu u Krunski sabor.

Savetodavnim telima Krune predsedava Kruna, koja za poslove koordiniranja imenuje Kancelara, ili poslove Kancelara delegira nekom od članova Krunskog veća. Krunu otelotvoruje Starešina Kraljevske porodice.

Članovi Krunskog veća su Nj.K.V. Princ Petar, Nj.K.V. Princ Naslednik Filip, Nj.K.V. Princ Aleksandar, Dragomir Acović, Branko Terzić i Dušan Babac.

Članovi Krunskog saveta su prof. dr Aleksandar Simić, akademik g. Matija Bećković, g. Dušan Kovačević, g. Predrag Marković, prof. dr Nikola Moravčević, dr Milan Parivodić, prof Čedomir Antić, prof. dr Bogoljub Šijaković, g. Emir Kusturica, g. Slobodan Marković, g. Darko Spasić, g. Vladan Živulović, prof dr Kosta Čavoški, g. Vladan Vukosavljević, g. Zoran Živanović, g. Bojan Suđić, dr Marko Bumbaširević, g. Milosav Tešić i g. Mirko Petrović.

Članovi Krunskog kabineta su g. Vladimir Gajić, g. Dragoslav Micić i g. Zoran Trifunović.

11. Da li je posle 1970. Kruna dodeljivala bilo kakve titule?

Ne. Posle smrti blaženopočivšeg Kralja Petra II nijedna titula nije bila dodeljena bilo kome. Samo su tri sina (Princ Petar, Princ Filip i Princ Aleksandar) Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra rođeni sa titulama. Štaviše, Kruna je prihvatile da ženski članovi Kraljevske porodice koji su rođeni sa titulama Princeza mogu da nastave da koriste svoje titule čak i posle sklapanja braka, a takođe i u slučaju razvoda braka. Ova počast je lične prirode i ne može biti preneta ni na njihove supruge, niti na njihovo potomstvo.

Pošto je Kruna jedini izvor svih počasti Kraljevske porodice, nijedna titula niti rang nemaju valjanost ukoliko nisu odobreni od strane Starešine Kraljevske porodice.

12. Da li je moguće izneti ili otuđiti bilo koje predmete iz Dvorova na Kraljevskom imanju na Dedinju?

Svi predmeti iz Dvorova na Kraljevskom imanju na Dedinju potpuno su zaštićeni postojećim zakonima i ne mogu biti izneti bez saglasnosti između Vlade Srbije i Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra.

Pre nego što se Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar uselio u kuću svojih predaka, napravljen je potpun inventar Dvorova i potpisani od opunomoćenih predstavnika Savezne Vlade i Krune. Svi predmeti su snimljeni video kamerom i fotografisani, a sva evidencija dostavljena u tri primerka (1) Saveznoj Vladi, (2) Kruni i (3) nacionalnoj instituciji najvišeg renomea.

13. Da li će umetnički predmeti iz Kraljevskih Dvorova na Dedinjskom Kompleksu biti restaurirani?

Projekat restauracije i konzervacije priprema se u tesnoj saradnji sa Ministarstvom kulture Republike Srbije, Narodnim muzejom, Narodnom bibliotekom i Muzejom primenjenih umetnosti i biće sproveden na način i u obliku koji predlože ove nacionalne ustanove najvišeg autoriteta i najvećeg ugleda.

14. Zašto je grob bivše Titove ljubavnice još uvek na Kraljevskom imanju?

Gospođica Davorjanka Paunović (1921-1946) je sahranjena u blizini Belog Dvora 1946. godine. Njena sudbina bila je tragična, a Kruna na nju gleda kao na svedočanstvo davno prošlih vremena i ukoliko njena porodica ne zatraži da se njeni posmrtni ostaci premeste na drugo mesto, ostaće tu gde su.

15. Ko je izgradio Kraljevske Dvorce na Dedinju?

Kraljevski Dvor na Dedinju izgradio je Nj.V. Kralj Aleksandar I, deda Nj.K.V. Prestolonaslednika Aleksandra. Služio je kao porodična kuća, a Kraljevski par, zajedno sa svojim najstarijim sinom (budućim kraljem Petrom II) preselio se u njega iz Novog Dvora u Beogradu, koji je do tada služio kao privatna rezidencija Kralja. Nj.V. Kralj Aleksandar je 1933. godine dekretom odredio da Novi Dvor u Beogradu (trenutno korišćen kao zvanična rezidencija predsednika Srbije) u buduće služi kao Narodni muzej, a Dvor je preuređen u skladu sa tim.

Nj.V. Kralj Aleksandar I je 1934. godine započeo izgradnju novog zdanja koje će kasnije nositi naziv Beli Dvor, čija je namena bila da služi kao privatna rezidencija za njegova tri sina, Prestolonaslednika Petra, Princa Tomislava i Princa Andreja. Izgradnja je nastavljena nakon atentata na Kralja Aleksandra I u Marseju i dovršena 1936. godine.

Po završetku izgradnje, Beli Dvor je od 1936. do 1941. privremeno dat na korišćenje Nj.K.V. Knezu Pavlu kao prvom među tri Namesnika u Kraljevini, a do punoletstva Nj.V. Kralja Petra II. Novi beogradski Dvor, koji je u to vreme već bio dom Narodnog muzeja, dobio je 1936. novo ime, Muzej Kneza Pavla.

16. Kakav je imovinski status Kraljevskih Dvorova na Dedinju?

Imovinski status Kraljevskog Dvora i Belog Dvora u Beogradu (Dedinje) je sledeći. Nakon smrti Njegovog Visočanstva Kralja Aleksandra I i tokom Namesništva Nj.K.V. Kneza Pavla, dr Radenka Stankovića i dr Ive Perovića, Okružni sud Grada Beograda koji je bio nadležan za ostavinsku raspravu iza blaženopočivšeg Kralja Aleksandra I, izdao je 27. oktobra 1938. godine rešenje broj O.428/34, kojim se određuje ukupna nepokretna i pokretna imovina

Kralja Aleksandra I, opisana detaljno u gore pomenutom rešenju beogradskog Okružnog suda.

Rešenje navodi u tačkama 1-7 svu nepokretnu imovinu na Dedinju, navodeći brojeve parcela iz zemljišnih knjiga, uključujući Dvor sa okolnim zemljištem i šumom, kao i zgradu Belog Dvora sa pratećim objektima. Gore pomenutim rešenjem Okružnog suda Grada Beograda proglašeni su za naslednike celokupne privatne nepokretne i pokretne imovine blaženopočivšeg Kralja Aleksandra I Ujedinitelja njegovi maloletni sinovi Nj.V. Kralj Petar II, Nj.K.V. Princ Tomislav i Nj.K.V. Princ Andrej u jednakim delovima.

Ovo rešenje postalo je pravosnažno 4. marta 1939. godine. Sva ova imovina, kao i ostala imovina Kraljevske porodice konfiskovana je na osnovu dekreta Predsedništva prezidijuma Narodne skupštine Federativne Narodne Republike Jugoslavije pov. br. 1433 od 2. avgusta 1947. godine, koji u tački 6, član A, navodi da su "Dvor na Dedinju i Beli Dvor registrovani u zemljišnim knjigama Grada Beograda br. 7 na ime Petra, Tomislava i Andreja Karađorđevića, izvodi iz zemljišnih knjiga br. 82, 86 i 89 za 9 parcela". Gore navedeni dekret stavljen je van snage Zakonom o stavljanju van snage dekreta o konfiskaciji imovine i oduzimanju državljanstva porodici Karađorđević iz 2001. godine. Ovaj zakon odredio je da će uslovi za povraćaj konfiskovane imovine biti određeni posebnim zakonom. Ovakvo stanje ostalo je nepromenjeno do danas.

17. Šta je istina o pripadništvu pojedinih članova Kraljevskog Doma tajnim društvima?

Teško je reći jesu li i koji su od brojnih članova Kraljevske porodice sadašnji (ili bivši) pripadnici nekog od stotina tajnih udruženja. U duhu porodičnih pravila, svako takvo članstvo podleže sankcijama Starešine Kraljevske porodice, ali nikakav sličan zahtev nikad nije primljen niti odobren.

Budući da se ovo pitanje i kontraverze obično odnose na masonsку organizaciju i Red Solomonovog hrama, važno je znati da Nj.K.V. Prestolonaslednik Aleksandar nije, niti je ikada bio član bilo koje masonske lože, kao ni bilo koje od brojnih organizacija i sekti koje se proklamuju kao naslednici istorijskog Reda Solomonovog hrama.